

یک کامیون سوار ضربه دردناکی به حیثیت صهیونیست‌ها زد، تلفات هفته اخیر، نتانیاهورا تحت فشار گذاشته است

حماسه خوش‌رکاب در تل‌آویو

علی مزوعی
محرک‌نگار گروه شد روز

جمعه شب علی‌رغم تهدیدات چند هفته‌ای مقامات رژیم صهیونیستی که دامنه‌اش به تأسیسات هسته‌ای ایران نیز رسیده بود شاهد حمله‌ای محدود با چند پرتابه به برخی مراکز نظامی بودیم که در پی آن ۴ نفر از دلاوران ارتش جمهوری اسلامی ایران به شهادت رسیدند. اگرچه این ماجراجویی اسرائیلی خطایی بزرگ محسوب می‌شود و باید در جای خود با دقت به آن پاسخ داد اما به هر حال این حمله به مراتب کوچک‌تر از چیزی بود که اسرائیل ادعای آن را داشت و بعداً نیز با انتشار تصاویر جعلی در جهت بزرگ‌نمایی آن کوشش داشت. برای درک چرایی این رویکرد باید پاسخ را در مرزها و خیابان‌های اسرائیل بجوییم. هم‌زمان با اینکه محور مقاومت از جهات مختلفی به ویژه از جنوب لبنان سرزمین‌های اشغالی را هدف قرار می‌دهد و ساکنان آن را به ترک خانه‌های غصبی واداشته است، این رژیم در خیابان‌های تل‌آویو نیز آسایش ندارد. در ادامه حملات استشهادی یک سال اخیر روز گذشته یک راننده کامیون در نزدیکی مقر موساد گروهی از نظامیان را زیر گرفت که بنا بر گزارش‌های برخی منابع خبری ۶ کشته و ۵ زخمی حاصل آن بود. در ادامه ضمن مرور برخی از مهم‌ترین اخبار این اقدام بد نیست با رجوع به آمارهایی که منابع اسرائیلی منتشر کرده‌اند تلفات انسانی یک سال اخیر را که به این رژیم تحمیل شده است، مرور کنیم.

یک‌کشینه جذاب تل‌آویو

روز گذشته منابع عبری‌زبان از وقوع حادثه امنیتی خطرناکی در نزدیکی تقاطع گلیلیوت در شمال تل‌آویو در مرکز فلسطین اشغالی خبر دادند. این منابع تأکید کردند که بخش سانسور نظامی ارتش فعلاً اجازه انتشار جزئیات این حادثه را نداشته است. برخی منابع عبری‌زبان اعلام کردند که همه مجروحان عملیات زیرگیری با یک دستگاه کامیون در نزدیکی مقر موساد در تل‌آویو از نظامیان ارتش رژیم صهیونیستی‌اند. این منابع اعلام کردند که این کامیون شمار زیادی از نظامیان اسرائیلی را در نزدیکی پایگاهی اسرائیلی در تقاطع گلیلیوت در شمال تل‌آویو زیر گرفته است. الجزیره نیز در این باره گزارش داد شمار زیادی از کسانی که در ایستگاه اتوبوس حضور داشتند از نظامیانی بودند که قصد داشتند به پادگان‌های نظامی خود بروند. شبکه‌های میادین به نقل از رسانه‌های صهیونیست گزارش داد در عملیات زیرگیری با اتوبوس در شمال تل‌آویو ۶ صهیونیست به هلاکت رسید و ۵۰ نفر زخمی شدند که حال برخی زخمی‌ها وخیم اعلام شده است. سازمان امنیت داخلی رژیم صهیونیستی اعلام کرد که راننده کامیون مذکور، از ساکنان شهر قلنسوه در سرزمین‌های اشغالی ۱۹۴۸ است. جنبش جهاد اسلامی در واکنش به عملیات استشهادی تل‌آویو که یکی از کم‌سابقه‌ترین عملیات‌های استشهادی بود گفت: «عملیات تل‌آویو که سربازان و افسران واحد اطلاعات نظامی ۸۲۰۰ رژیم صهیونیستی را هدف قرار داد، تیریک می‌گوییم.»

اسرائیل تاکنون کشته‌شدن بیش از ۷۰۰ نظامی را گردن گرفته است

اگرچه رژیم صهیونیستی با دست بردن در آمار مجروحان و کشته‌شده‌ها سعی دارد تلفات خود را کم جلوه داده و مانع از شکل‌گیری تصویری شکست‌خورده از این جنبه شود اما با این وجود نیز داده‌هایی توسط منابع خود این رژیم منتشر شده است که تصویر خوبی از وضعیت آشفته این رژیم در میدان نبرد ارائه می‌دهد. در سیصد و هشتاد و ششمین روز از تجاوزات رژیم صهیونیستی، ارتش اشغالگر اعتراف کرد که در نبردهای جنوب لبنان ۳ سرباز در جنوب لبنان کشته و حداقل ۱۱ نفر زخمی شدند. مطابق گزارشی که ارتش اسرائیل ۳ روز پیش یعنی در ۲۵ اکتبر منتشر کرده بود، رژیم صهیونیستی در نبردهای جنوب لبنان زخمی شدند. در همین زمینه، مطابق اعلام ارتش اسرائیل در روز ۱۲ اکتبر ۱۲۰ صهیونیست کشته و ۲۵۱ نفر به اسارت حماس درآمدند. البته باید توجه

بازخوانی «ابزارهای قدرت» در ادوار مختلف تاریخ ایران

تاریخ می‌گوید نباید ابزارمان را محدود کنیم

تاریخ دانان معتقدند بسته به هر دوره تاریخی و با توجه به موقعیت سیاسی و جغرافیایی یک کشور، ابزار قدرت آن کشور تغییر می‌کند. مثلاً در دوره انقلاب صنعتی و همزمان با قدرت داشتن حکومت قاجار، ابزار قدرت کشورمان در عرصه اقتصاد معرفی می‌شود و یا در دوره پهلوی اول، با توجه شرایط جنگ جهانی دوم ابزار قدرت کشور در جنگ‌افزارها و توان نظامی تعریف می‌شود. اما علی‌رغم داشتن توان نظامی و ارتشی نسبتاً بهتر از حکومت قاجار در دوره حکومت پهلوی اول، ولی باز هم ماجرا به ضرر ملت تمام شد و بدون مقاومت در برابر ارتش متفقین، ارتش به اشغال کشورهای غربی درآمد.

روز گذشته و در جریان دیدار رهبر معظم انقلاب با خانواده شهدای امنیت دقیقاً بخشی از بیانات ایشان، متوجه بی‌سیاستی و یا سوءتدبیر نامداران در عرصه‌های مختلف بود. رهبر معظم انقلاب در این باره گفتند: «هر وقت ما بر اثر سوءسیاست زمامداران کشورمان، از رفتن به سمت ابزارهای قدرت رویگردان شدیم، دشمن بر ما مسلط شد. در دوران قاجار، دوران پهلوی این مصیبت سر این ملت آمد. ملت را قوی نکردند؛ لذا شما می‌بینید در جنگ بین الملل اول و جنگ بین الملل دوم که هیچ‌کدام به ایران ارتباط نداشت، اعلام بی‌طرفی هم کردند. کشور ما اشغال شد. وقتی کشوری توانایی دفاع از خودش ندارد اینجور می‌شود دیگر. این گناه زمامداران نالایق، بعضی نالایق، بعضی خائن و وابسته به این و آن، گناه نابخشودنی است که ملت را ضعیف پار بیاروند که نتوانند از خودش دفاع کنند و طبعاً امنیتش از بین خواهد رفت.»

در تاریخ معاصر کشور، خصوصاً در دوره‌های قاجار و پهلوی مصادیق بسیاری می‌توان در رابطه با این سوءسیاست پیدا کرد. بستن عهدنامه‌های ننگین و چندپاره کردن ایران، عدم مقاومت ارتش حکومت‌های گذشته در برابر اشغال کشورهای بی‌توجهی به قدرتمندسازی عرصه‌های مختلف ایران از جمله مصادیق سخن رهبر معظم انقلاب است.

بی‌توجهی به تکنولوژی روز در جنگ چالدران موجب تضعیف قدرت کشور بود

علی‌رستم نژاد، دانش‌آموخته دکتری تاریخ معتقد است برای تحلیل این بیان رهبر معظم انقلاب، باید تعریف روشنی از ابزارهای قدرت داشته باشیم. او در گفت‌وگو با «فرهیختگان» می‌گوید: «اگر ابزارهای قدرت، صرفاً جنگ‌افزار باشد ما حداقل در همین تاریخ ۵۰۰ سال اخیر کشورمان و خصوصاً در دوره قاجار، مصادیق و نمونه‌های تاریخی آن را داریم. نمونه معروف آن جنگ چالدران در حکومت صفویه است. علی‌رغم اینکه صفویه از جنگ‌افزارهای گرم استفاده می‌کرد، اما به دلیل محاسبات غلط عده‌ای از ابزارهای جنگی گرم استفاده نشد و فاجعه به بار آمد. این مورد محدود ساختن تعریف ابزارهای قدرت در جنگ‌افزارهاست.»

رستم نژاد همچنین ادامه داد: «مثال‌های دیگر نیز، ضعیف‌سازی بزرگ در ابتدای دولت قاجار و شکست ما از روس‌ها در دو جنگی که با آن‌ها داشتیم. این دو جنگ، منجر به دو عهدنامه ترکمانچای و گلستان شد. سرزمین وسیع قفقاز را ما به دلیل این عهدنامه‌ها از دست دادیم. کشورهای امروز آذربایجان، ارمنستان و گرجستان را این سرزمین وسیع شامل می‌شد. همچنین پشوتانه عهدنامه ترکمنچای، یک عهدنامه تجاری بود که به واسطه این عهدنامه، درهای اقتصاد کشورمان به روی کالاهای اروپایی باز شد. بدون اینکه صنایع داخلی حمایت شوند. یعنی علاوه بر شکست نظامی، ما در جبهه اقتصادی نیز در مقابل روس‌ها شکست خوردیم و نتیجه این حاتم‌بخشی در عهدنامه ترکمنچای، منجر به ورشکستگی اقتصادی ایران در یک دهه شد.»

نقش آفرینی در عرصه اقتصاد یکی از ابزارهای قدرت است

این استاد دانشگاه علت اصلی شکست در این جنگ‌ها را ضعف تکنولوژی و ضعف در جنگ‌افزارها می‌داند. او می‌گوید: «در حکومت‌های بعدی، ابزار قدرت در اقتصاد تعریف می‌شود. بحث توانایی اقتصادی و

داشت که بخش زیادی از این آمار نیز توسط ارتش سردرگم اسرائیل در روز ۷ اکتبر کشته شدند. مطابق آنچه ارتش اسرائیل اعلام کرده است تا روز ۷ اکتبر ۲۴۴ یعنی یک سال پس از آغاز جنگ در مجموع ۷۲۸ سرباز، نیروهای ذخیره و افسران امنیتی محلی کشته شده بودند که از این تعداد ۳۴۷ نفر در جریان حمله زمینی به غزه کشته شدند. مطابق این گزارش تا ۷ اکتبر ۲۵۷۶ نفر زخمی شده بودند. البته این آمار در ۲۰ روز گذشته افزایش پیدا کرده است. ارتش اشغالگر فاش کرد که از ابتدای جنگ تاکنون ۵۱۵۰ سرباز مجروح شده‌اند که ۷۶۴ نفر از آنها به شدت مجروح شده‌اند. ۲۹۱ سرباز پس از مجروح شدن در نبردهای غزه و لبنان همچنان تحت درمانند که حال ۴۲ نفر از آنها وخیم است. به غیر از عملیات حماسی ۷ اکتبر و نبردهای نظامی زمینی عامل مهم دیگری نیز برای بالابردن تلفات اسرائیل وجود داشته است. مطابق اعلام ارتش اسرائیل از آغاز جنگ، بیش از ۲۶۰۰ موشک و پهپاد از چند جبهه به سوی اسرائیل پرتاب شده است. این اعداد شامل ۱۳۲۰۰ پرتابه از غزه بود - حداقل ۵۰۰۰ گلوله فقط در ۷ اکتبر - ۱۲۴۰۰ مورد از لبنان، حدود ۶۰ شلیک از سوریه، ۱۸۰ مورد از یمن و ۲۰۰ پرتابه از ایران، که مورد آخر در دو حمله مستقیم به اسرائیل در ۱۳ آوریل و یک اکتبر بود.

خودکشی یکی از مهم‌ترین عوامل مرگ سربازان اسرائیلی

روانشناس و فرمانده واحد واکنش زرمی ارتش اسرائیل در پاسخ به سوال CNN در مورد تعداد خودکشی‌ها در ارتش اسرائیل از زمان جنگ، گفت که سپاه پزشکی مجاز به ارائه آمار نیست و ارتش میزان خودکشی را تا حد زیادی بدون تغییر می‌بیند. بچورگفت: «نرخ خودکشی در ارتش در پنج یا شش سال گذشته کم و بیش ثابت بوده است.» او گفت که حتی اگر تعداد خودکشی‌ها بیشتر باشد، این نسبت تاکنون «به نسبت سال قبل یکسان است؛ زیرا سربازان ما افزایش پیدا کرده است.» او البته تعداد خودکشی‌ها یا میزان آنها را به سی‌ان‌ان ارائه نکرد و گفت: «هر موردی برای ما دلخراش است. با این حال بر اساس گزارش وزارت بهداشت اسرائیل، سالانه بیش از ۵۰۰ نفر در اسرائیل بر اثر خودکشی جان خود را از دست می‌دهند و بیش از ۶۰۰۰ نفر دیگر اقدام به خودکشی می‌کنند، که این گزارش خاطرنشان می‌کند که «تقریباً ۲۳ درصد در اعداد ذکر شده کمتر گزارش شده است.» تأیید اسرائیل با استناد به داده‌های نظامی در سال ۲۰۲۱ که نشان می‌داد در آن سال حداقل ۱۱ سرباز جان خود را از دست داده‌اند، گزارش داد که خودکشی عامل اصلی مرگ در میان سربازان ارتش اسرائیل بود. در اوایل سال

سایه همیشگی مرگ

مطابق آنچه وزارت خارجه اسرائیل اعلام کرده است از ۳۰ نوامبر ۲۰۲۳ یعنی دو ماه بعد از عملیات ۷ اکتبر ۱۵ تا اکتبر ۲۰۲۴ مجموعاً ۱۸ عملیات استشهادی توسط فلسطینیان در سرزمین‌های اشغالی انجام شده است که باعث به هلاکت رسیدن ۳۵ صهیونیست شده است. اگر به این آمار تعداد کشته‌شده‌های عملیات روز یکشنبه را نیز که تاکنون شش نفر اعلام شده بیفزاییم این آمار به ۴۱ نفر در ۱۹ عملیات می‌رسد. این تعداد عملیات تنها در کمتر از یک سال برای انداختن بیم مرگ به تن ساکنان سرزمین‌های اشغالی کفایت می‌کند. تا اوم را زاهدی به همراه مجموعی از دیگری‌های زمینی و هوایی که اسرائیل با آن درگیر است به مرور توان روحی و جسمی نظامیان و سایر شهروندان را دچار فرسایش کرده و احتمالاً آنها را به این جمع‌بندی می‌رساند که زندگی در اسرائیل به غیر از وحشت و مرگ حاصلی برای آنها ندارد. چنین جمع‌بندی‌ای درهای خروج را به روی آنها گشوده و موجودیت اسرائیل را روزبه‌روز به پوچی نزدیک‌تر می‌کند.

تعداد کشته‌شده‌های رژیم صهیونیستی در عملیات‌های استشهادی یک سال اخیر

تاریخ عملیات	تعداد کشته‌شده‌ها
۳۰ نوامبر ۲۰۲۳	۴ نفر
۷ ژانویه ۲۰۲۴	۲ نفر
۱۵ ژانویه ۲۰۲۴	۱ نفر
۱۶ فوریه ۲۰۲۴	۲ نفر
۲۲ فوریه ۲۰۲۴	۱ نفر
۲۹ فوریه ۲۰۲۴	۲ نفر
۱۴ مارس ۲۰۲۴	۱ نفر
۴ آوریل ۲۰۲۴	۱ نفر
۱۲ آوریل ۲۰۲۴	۱ نفر
۴ اوت ۲۰۲۴	۲ نفر
۱۱ اوت ۲۰۲۴	۱ نفر
۱۸ اوت ۲۰۲۴	۱ نفر
۱ سپتامبر ۲۰۲۴	۳ نفر
۸ سپتامبر ۲۰۲۴	۳ نفر
۱ اکتبر ۲۰۲۴	۷ نفر
۶ اکتبر ۲۰۲۴	۱ نفر
۱۰ اکتبر ۲۰۲۴	۱ نفر
۱۵ اکتبر ۲۰۲۴	۱ نفر
۲۷ اکتبر ۲۰۲۴	تاکنون ۶ نفر
مجموع	۴۱ نفر

کامل اقتصاد ایران می‌شود.»

این استاد دانشگاه با به میان آوردن مصادیقی از وقایع تاریخی می‌گوید: «در تاریخ‌مان نمونه‌هایی از عدم توجه به ابزار قدرت در عرصه جنگ‌افزار داریم. همچنین اگر ابزار قدرت را در نمونه‌های اقتصادی بدانیم، باز هم برای آن مصادیق تاریخی داریم.»

اقتصادیک کشور با پشتوانه مردمی با تعریف می‌شود

رستم نژاد همچنین در رابطه با تعریف ابزار قدرت در تأمین تمامیت ارضی کشور نیز می‌گوید: «منابع و ابزار نظامی، بخش اعظم و با مهم هر حاکمیتی به عنوان ابزار قدرت است. هر حکومتی که می‌تواند منجر به حفظ حاکمیت و قدرت خود شود، پشتوانه مردمی را اقتدار خود می‌داند. پشتوانه مردمی اگر باشد، مطمئناً قدرت استفاده از توان نظامی و جنگ‌افزار را دوچندان می‌کند. نمونه عینی این مسئله را در سال ۱۳۲۰ داریم. یعنی سقوط حکومت پهلوی اول طی تهاجم متفقین؛ روس‌ها از شمال و آمریکایی‌ها و انگلیسی‌ها از جنوب کشور. علی‌رغم اینکه از سال ۱۳۲۴ یعنی قدرت‌گیری پهلوی اول و تا ۱۳۲۰ سقوط این شخص، یک دوره ۱۶ساله ارتش ایران نسبت به دوره قاجار توانمندی بهتری داشت و به لحاظ استفاده از تکنولوژی هم ماهیتش تغییر کرده، همچنین نظم نظامی و ارتشی و تعداد نفرات بهبود پیدا کرده بود، اما در شهریور ۱۳۲۰ ارتش ایران در برابر هجوم متفقین کاملاً قدرت تدافعی و دفاعی خود را از دست می‌دهد و به قول رسانه‌های آن دوره «فرمان ترک مقاومت» صادر می‌شود و ارتش ایران بدون کوچک‌ترین مقاومتی در مقابل در مقابل قوای ارتش سرخ شوروی و بدون کوچک‌ترین مقاومتی در مقابل ارتش متفقین در جنوب تسلیم می‌شود. این یک نمونه اعلاست که کشور ما تقریباً در یک دوره چهارساله پس از آن نیز مورد اشغال مستقیم متفقین قرار می‌گیرد. حتی زمانی ایران را تخلیه می‌کنند که خودشان دچار تعارض منافع و ترس از توازن قوا می‌شوند. حتی شوروی نیز ایران را تخلیه نمی‌کند و بعداً با فشار بین‌المللی ناچار به تخلیه ایران می‌شود.»